

SUOMEN VAPAA-AJAN-
KALASTAJIEN
KESKUSJÄRJESTÖ

Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö
Vanha talvitie 2–6 A 11
00580 Helsinki
olli.saari@vapaa-ajankalastaja.fi
marcus.wikstrom@vapaa-ajankalastaja.fi

LAUSUNTO

14.7.2022

Varsinais-Suomen ELY-keskus,
Kalatalouspalvelut
kirjaamo.varsinais-suomi@ely-keskus.fi

Viite Kuulutus www.ely-keskus.fi 06.06.22 (VARELY/3571/2022)

Asia Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestön (SVK) lausunto luonnoksesta
Kirkkonummi-Siuntionjoen kalatalousalueen käyttö- ja hoitosuunnitelmaksi

TAUSTAA

Varsinais-Suomen ELY-keskus on tehnyt kuulutuksen koskien Kirkkonummi-Siuntionjoen kalatalousalueen käyttö- ja hoitosuunnitelman kommentointia.

Käyttö- ja hoitosuunnitelman sisältö määritellään kalastuslaissa. Siinä tulee ottaa huomioon myös maa- ja metsätalousministeriön vahvistamat kalavarojen hoitotoimenpiteitä sisältävät ohjelmat, suunnitelmat ja strategiat.

Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestön lausunto

Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö (SVK) on tutustunut Kirkkonummi-Siuntionjoen kalatalousalueen käyttö- ja hoitosuunnitelman luonnokseen ja lausuu luonnoksesta seuraavaa.

Yleisenä huomiona SVK toteaa, että luonnoksella oleva käyttö- ja hoitosuunnitelma ei kokonaisuutena anna selkeää kuvaa siitä, missä määrin Kirkkonummi-Siuntionjoen kalatalousalueella on halua houkuttaa vapaa-ajankalastajia alueelleen sekä edistää sen tuottamia aluetaloudellista hyötyvaikutuksia. Tätä vahvistaa maa- ja metsätalousministeriön vuonna 2019 hyväksymän Vapaa-ajan kalatalouden kehittämisstrategian (MMM 2019b) puuttuminen käyttö- ja hoitosuunnitelman sisältöön vaikuttavien strategioiden listalta, jota voidaan pitää merkinä haluttomuudesta edistää kalatalousalan yhteisesti hyväksymää tahtotilaa vapaa-ajankalastuksen kehittymisestä. Merialueen ja sen kaupallisen kalastuksen edistäminen ovat suunnitelmaluonnoksen keskiössä, mutta se sisältää joitain tavoitteita ja toimenpiteitä myös muuta kalastusta sekä kalakantojen vahvistamista koskien.

2. Merialue ja -kalastuksen nykytila

2.1.2. Kalakantojen nykytila - Kuha ja hauki

Kuhaa koskevassa kappaleessa on Luonnonvarakeskuksen tutkimukseen (Olin ym. 2020) viitaten arvailtu kuhasaaliiden negatiivisen kehityksen syitä ja verrattu sitä myös sisävesien päinvastaiseen tilanteeseen, joissa kuhakannat ovat monissa vesistöissä vasta muodostamassa vahvistuvia kantoja. Merialueiden kuhasaaliiden osalta on tärkeä tunnistaa, että niissä saavutettiin huipputuloksia vuosituhannen vaihtumisen aikaan vilkastuneen istutustoiminnan ja lämpimien kesien yhteisvaikutuksesta, joiden myötä myös luontainen lisääntyminen yleistyi. Oletettavasti eteläisillä merialueilla oli tuolloin yleisestikin kuhalle sopiva ravintolokero ”vapaana” edeltävien turska- ja ahvenkantojen huippuvuosien jäljiltä. On tyypillistä, että lajista riippumatta nopeasti vahvistuvien kantojen huippusaalisvuosien jälkeen saaliit tasaantuvat, eikä kalataloudellisesti ole realistista olettaa saaliiden asettuvan pysyvästi korkeimmalle tasolle. Toteamus ei kuitenkaan poissulje tarvetta seurata ja edistää lisääntymisalueiden kuntoa sekä huolehtia kokonaiskalastuskuolevuuden pitämisestä kestäväällä tasolla, joka koskee kuhan lisäksi luonnollisesti muitakin lajeja.

Haukea koskevassa kappaleessa tulee mainita hauen lisääntymistä haittaavina toimenpiteitä rantojen rakentaminen ja ruoppaaminen. Yleisyydestään huolimatta alueen haukikannat eivät ole niin vahvoja, kuin viereisillä läntisillä kalatalousalueilla.

2.1.3. Kalastuksen nykytila - Vapaa-ajankalastus

Luonnoksessa on tunnistettu kalatalousalueen olevan hyvin suosittua vapaa-ajankalastusalueutta sen kuuluessa kymmenen eniten kalastetun kalatalousalueen joukkoon. Tästä huolimatta tekstistä puuttuu täysin vapaa-ajankalastuksen valtavan taloudellisen ja erityisesti aluetaloudellisen merkityksen tunnistaminen. Luonnonvarakeskuksen julkaiseman Vapaa-ajankalastuksen virkistysarvo ja vetovoimatekijät -tutkimuksen (Pellikka ym. 2021) mukaan Suomen vapaa-ajankalastuksen kokonaisvirkistysarvo oli 528 miljoonaa euroa vuonna 2018, joka kattavaa vain kalastonhoitomaksun tuolloin maksaneet noin 190 000 kalastajaa. Vapaa-ajankalastajien yhden merialueelle suuntautuneen kalastuspäivän arvo matkan aikakustannus huomioiden on tutkimuksen mukaan 140 euroa. Kun tieto yhdistetään luonnoksessa kerrottuun arvioon 100 000 vapaa-ajankalastuspäivästä, saadaan kalatalousalueen vapaa-ajankalastuksen kokonaisarvoksi 14 miljoonaa euroa kalastonhoitomaksun lunastaneiden kalastajien osalta.

Kalatalousalueen nykyinen vetovoimaisuus selittyy ennen kaikkea sen maantieteellisellä sijainnilla väkirikkaassa Uudenmaan maakunnassa (Pellikka ym. 2021). Kalastuksen muuttuessa yhä enemmän elämystekijäksi, myös laatutekijöiden merkitys korostuu. Kalatalousalue voi ja sen kannattaa lisätä alueen kiinnostavuutta panostamalla kalavesien saavutettavuuteen, kalastuslupien saatavuuteen, kalaston laatuun sekä yhteiskäyttörantojen ja -saarien infrastruktuuriin.

2.2.1. Kalataloudellisesti merkittävät alueet - Kutu ja poikastuotantoalueet

Vaikuttaa siltä, että kalatalousalue on ”tietonsa pohjalta” määrittänyt lähes kaikki mantereeseen rajautuvat vesialueet poikastuotantoalueeksi sen takia, jotta niille voidaan esittää kalastusrajoitustoimia. Kalastuslakiin kirjattu mahdollisuus kalastuksen rajoittamiseen ei ole itse tarkoitus, vaan mahdollinen toimi silloin, jos kalalajin tai -kannan todetaan tietyllä alueella heikentyneen tai olevan vaarassa heikentyä. Tällöinkin on pystyttävä tarkkarajaisesti määrittelemään,

mikä laji/kanta kyseessä ja mikä rajoitustoimenpide on tarkoituksenmukainen, sillä kalastusta ei saa lain mukaan rajoittaa enempää, kuin on tarkoituksenmukaista.

4. Kalakantojen ja kalastuksen ml. ravut tavoitetilat ja osatavoitteet

4.1. Alueen tärkeimpien saaliskalalajien kannat ovat vahvat ja tasapainoiset ja kaikki pystyvät niitä kalastamaan – Kuha, meritaimen ja ankerias

Vaikka kuhaa koskevassa tavoitetilakappaleessa ei suoraan mainita vähintään yhden kutukerran turvaamista, on SVK tyytyväinen tämän esiin nousemisesta myöhemmin kohdassa 4.2. Kuhan poikastuotantoalueiden kartoituksissa on kannatettavaa tehdä yhteistyötä alueen aktiivisten vapaa-ajankalastajien kanssa tärkeimpien kutupaikkojen tunnistamiseksi.

Itämeren meritaimenen vesistökohtaiset elvytys- ja hoitosuunnitelmat -selvityksen (MMM 2019a) mukaan kalatalousalueen rajojen sisällä sijaitsevien vaelluskalavesistöjen lisäksi ainakin Inkoossa sijaitsevan ja suuren suojeluarvon omaavat Ingarskilanjoen alkuperäistä kantaa olevat taimenet syönnöstävät ja vaeltavat merkintätutkimuksien perusteella kalatalousalueen hallinnoimilla vesillä, joten meritaimenen kalastuksensäätytoimenpiteillä vahvistettaisiin myös muiden tärkeiden jokien taimenkantoja.

SVK esittää ankeriaan lisäämistä alueen tärkeimpien saaliskalalajien listaan, joiden kantojen pyritään vahvistamaan. Konkreettisiksi toimenpiteiksi SVK esittää Humaljärveen ja Vitträskiin istutettujen ankerioiden vaellusyhteyksien avaamista mereen.

4.2. Kalakantoja hoidetaan, niille turvataan vähintään yksi kutukerta ja niitä hyödynnetään niin, että niiden käyttö on kestäväällä pohjalla

Jotta kaloille (esimerkiksi kuha) voidaan taata vähintään yksi kutukerta ennen pyyntikokoon kasvua, esittää SVK toimenpiteiden listaan lisättäväksi selvitykset keskeisten kalalajien kasvunopeudesta ja sukukypsymiskoosta merellä ja merkittävimmässä sisävesissä.

SVK esittää uudeksi osatavoitteeksi alueen kiinnostavuuden lisäämisen kalastusmatkailun (kattaa sekä vapaa-ajankalastuksen että kalastusopastoinnin) näkökulmasta. Osatavoite konkretisoi kalatalousalueen halua houkutella alueen vesille enenevästi vapaa-ajankalastajia (omatoimiset ja opaspalveluita käyttävät), joista se käytännössä kilpailee rannikon muiden kalatalousalueiden kanssa. Osatavoitteen toimenpiteiksi käyvät monin osin jo nyt luonnokseen kirjatut asiat, mutta tarpeellisia lisäyksiä ovat toimenpiteet ja neuvonta suurten petokalojen säästämiseksi sekä kaavoittamalla sisävesiä ja merialueita eri käyttötarkoituksiin.

4.3. Kalastustoiminnasta tulee tuottoa vesialueiden omistajille sekä ammatinharjoittajille

SVK toteaa, että tavoitetilaa olisi kannatettavaa laajentaa kattamaan aluetaloudellisten vaikutusten kasvattamisen, jota voidaan edistää erityisesti vapaa-ajankalastusmahdollisuuksia kehittämällä (katso lausunnon kommentit kappaletta 2.1.3. koskien).

4.4. Alkuperäisten taimenkantojen vaellus on turvattu sekä jokiin että merelle

SVK esittää tavoitteeseen lisättäväksi myös Mankinjoen ja Estbyån valuma-alueiden virtavesikunnostukset taimenkantojen vahvistamiseksi.

4.6. Kehitysryhmän kokoonpano

SVK:lle ei suunnitelmasta käynyt ilmi, mikä on kehitysryhmän kokoonpanolle asetettu pääasiallinen tavoitetilä. Joka tapauksessa SVK esittää, että kalastuksen suurimman käyttäjäryhmän ja talousvaikutuksien tuottaman vapaa-ajankalastussektorin edustusta hyödynnetään kokoonpanossa laajalti.

5. Toimenpiteet kalakantojen hoitamiseksi ja kalastuksen kehittämiseksi ja edistämiseksi

5.1.1. Meritaimenen kalastuksen säätelytoimenpiteet

SVK kannattaa esitystä meritaimenen viehekalastuksen koukkusäätelytoimenpiteiksi. Esitetty verkkokalastusrajoitus on myös kannatettava, mutta sekä meritaimenten paremman suojelun että sujuvamman kalastuksenvalvonnan kannalta olisi järkevämpi asettaa kiello koskemaan kaikkea verkkokalastusta. Esitetyn 50 metrin etäisyysrajan tilalla toinen vaihtoehto olisi kieltää verkkokalastusta esitettyinä ajankohtina merikarttojen mukaisella alle kolmen metrin syvyysvyöhykkeellä.

SVK huomauttaa, että rasvaeväleikatuille meritaimenille laissa säädetty 50 cm alamitta ei riittävästi ohjaa verkkokalastuksessa käytettyjen verkkojen solmuvälejä, vaan sivusaaliiksi jää myös rasvaevällisiä (rauhoitettuja) taimenia, jotka saavuttavat sukukypsyyden vasta yli 60 cm koossa. Myös lohi- ja meritaimenstrategiassa on ehdotettu rasvaeväleikattujen taimenien alamitan nostoa merialueella. SVK ehdottaa alamitan nostoa 60 senttimetriin (tämänhetkinen kalastusasetus ei mahdollista suurempaa nostoa, vaikka 65 cm olisi tarkoituksen mukaisin vähimmäisyöntimitta).

Itämeren meritaimenen vesistökohtaiset elvytys- ja hoitosuunnitelmat -selvityksessä on esitetty, että Siuntionjoen vesistön jokiuoman yhteydessä vaelluskalojen vaelluksen kannalta keskeisellä alueella sijaitseviin järvilaajentumiin (Vikträsk, Tjusträsk) tulee saattaa voimaan jokialueiden kanssa yhtenäinen verkkokalastuskielto. SVK esittää kiellon lisäämistä käyttö- ja hoitosuunnitelmaan.

5.1.2. Pyyntimitat ja verkkokalastusrajoitukset

SVK kannattaa luonnokseen kirjattua kuhan pyyntimitan nostoa 45 senttimetriin, mutta esittää nostoa tehtäväksi merialueen ohella myös sisävesissä, joissa kuhat tyypillisesti kasvavat merialuetta nopeammin ja joissa suunnitelmaan kirjattu tavoite vähintään yhden kutukerran turvaamisesta toteutuu 42 senttimetrin alamitalla kaikkein epätodennäköisimmin. Merialueen pyyntimitan noston yhteydessä tulee pyrkiä saamaan vastaava korotus myös Helsinki-Espoon kalatalousalueen käyttö- ja hoitosuunnitelmaan, koska alueiden raja kulkee keskellä Espoonlahtea.

Luonnonvarakeskuksen julkaiseman kalavarojen hoito-oppaan mukaan (Luke 2018) solmuväliltään 50 mm verkkoon jää vielä alle 42 senttimetrin pituisia kuhia, mutta 55 mm solmuvälin verkkoon ei enää juurikaan. Koska kalastuslain mukaan on kiellettyä käyttää välineitä, jotka merkittävästi pyytävät pyyntimittojen vastaisia kaloja, esittää SVK nostettavaksi merialueen verkkojen pienimmäksi sallituksi solmuväliksi 55 millimetriä. Samalla SVK esittää, että solmuvälisäätely yhtenäistetään koskemaan kaikkia verkkoja niiden korkeudesta riippumatta, mikä tehostaa solmuvälisäätelyn tuloksellisuutta ja helpottaa kalastuksenvalvontaa. Lisäksi SVK esittää kalatalousaluetta harkitsemaan verkkokalastuksen rajoittamista meritaimenten käyttämillä alueilla, koska kalavarojen hoito-oppaan perusteella on käytännössä vaikea asettaa alinta

solmuväliä niin suureksi, että alamittaisten taimenten saaliiksi päätymistä voitaisiin estää, rauhoitetuista luonnonvaraisista taimenista puhumattakaan.

Yleisenä huomiona SVK toteaa, että mikäli mitä tahansa alamittaa korotetaan, niin verkkojen solmuväliä vastaavasti suurentaa.

SVK esittää, että luonnokseen suosituksena tehty sinänsä kannatettava kirjaus järvialueiden pienimmästä sallitusta solmuvälisestä (55 mm) muutetaan sitovaksi rajoitukseksi ainakin niissä vesissä, joissa kuha yleisesti esiintyy. Tällöin solmuvälisäättely vastaisi SVK:n edellä tekemää esitystä kuhan pyyntimitan nostamiseksi 45 senttimetriin.

5.1.3. Kutu- ja poikastuotantoalueiden kalastuksen säätelytoimenpiteet

Kuten SVK edellä kohtaa 2.2.1. käsittelevässä lausunnon osassa on todennut, on kalastuslain mukaisesti ennen kalastuskieltoesityksien tekemistä tosiasiallisesti osoitettava perustelut ja tarkoituksenmukaisimmat kalastusrajoitustoimenpiteet. SVK:n mielestä luonnoksessa nyt kuvatun kaltainen esitys koko kalatalousalueen rannikkovesien määrittämisestä keskeisten petokalakantojen tärkeimmiksi kutu- ja poikastuotantoalueiksi ei täytä kalastuslain vaatimia edellytyksiä. Ja koska kalastuslain mukaan rajoitukset tai kiellot eivät saa rajoittaa kalastusoikeuden hyödyntämistä enempää kuin on välttämätöntä rajoituksen tai kiellon tavoitteen saavuttamiseksi, on kyseenalaista kirjoittaa käyttö- ja hoitosuunnitelmaan toimenpideaikeena kaiken kalastuksen kieltäminen. SVK muistuttaa, että nykykäytännön mukaan, mikäli kalastuskiellon tarpeellisuus on osoitettu, on ELY-keskuksien tekemissä päätöksissä vähintään onginta jätetty sallituksi pyyntimenetelmäksi.

5.1.4. Espoonlahden sekä Espoon- ja Mankinjoen kalastuksen säätelytoimenpiteet

Toimenpide-ehdotus on oikeansuuntainen, mutta erityisesti Espoonlahtea koskevien aluerauhoitusten sijaan on tarkoituksenmukaisempaa tunnistaa kudulle vaeltavien meritaimenten ja siikojen kannalta kriittisimmät pyyntimuodot ja keskittää säätelytoimenpiteet niihin. Käytännössä verkkokalastuksen säätely on tärkein toimenpide, sillä Espoonlahden syksyinen vapakalastus kohdistuu petokaloihin.

5.2.1. Virtavesien kalakantojen lisääntymis- ja elinalueiden kunnostukset

Katso lausunnon osa koskien luonnoksen kappaletta 4.4.

5.2.2. Sisävesien kalakantojen lisääntymis- ja elinalueiden kunnostukset

Hoitokalastus ei tunnetusti yksinään vähennä eikä estä järvien rehevöitymistä. SVK on tyytyväinen, että toimenpiteitä ulkoisen kuormituksen vähentämiseksi mm. (hauki)kosteikkoja perustamalla on kirjattu käyttö- ja hoitosuunnitelmaan. SVK esittää lisätoimenpiteinä kirjattavaksi petokalastojen vahvistamisen jo mainittujen lisääntymisalueiden kunnostamisen lisäksi mm. nostamalla kuhan alamittaa ja suosittelemalla suurten yksilöiden vapauttamista sekä keskittämällä toimia myös järviin ja virtavesiin rajautuvien peltojen kasvillisuusvyöhykkeiden laajentamiseksi. Hoitokalastustoimenpiteenä tulee tunnistaa myös särkikaloihin ja pieniin ahvenkaloihin (ahven, kiiski) kohdistuvat perinteiset onki- ja pilkkikalpailut, joiden järjestämistä voidaan edistää yhtenäislupien saatavuutta parantamalla.

5.3. Suunnitelma istutuksista (sekä merialue että sisävedet)

SVK muistuttaa, että voimassa olevan kalastuslain mukaisesti on kalavesien hoidossa istutuksien sijaan nostettava keskiöön toimenpiteet kalojen luontaisen lisääntymisen edistämiseksi. Tähän peilaten on kyseenalaista esittää käyttö- ja hoitosuunnitelmaan kirjausta, jonka mukaan sekä merialueella että sisävesissä ”istutuksia voidaan jatkaa suunnilleen entiseen tapaan”. Luonnoksen kappaleeseen 4.1. on kuhan osalta kirjattu, että istutuksia voitaisiin jatkaa etenkin ”sellaisina vuosina, jolloin lisääntyminen luonnossa kevään ja kesän sääolojen vuoksi todennäköisesti epäonnistuu”. SVK:n mukaan tämä kirjaus on liian lavea ja käytännössä mahdollistaisi istutuksien jatkamisen joka vuosia. Kuha lisääntyy luontaisesti jo niin laajalti merialueella ja myös alueen sisävesissä, että sen istuttaminen ei ole kannatettavaa kylminä kesinäkään, joita huomioon ottaminen istutuksia tilattaessa on lisäksi aikataulusyistä usein mahdotonta. Lisäksi kuhan osalta enenevästi havaintoja, että erityisesti pienissä vesissä ne voivat muodostaa liiankin vahvoja kantoja ja syrjäyttää vesistön luontaiset muut petokalat (erityisesti ahvenen), minkä takia myös Kirkkonummi-Siuntionjoen alueella on syytä varovaisuuteen.

SVK pitää kuitenkin hyvänä kirjausta, jonka mukaan istutustoiminnassa pyritään käyttämään alueen omaa tai sitä mahdollisimman lähellä olevia poikasia. SVK kuitenkin huomauttaa, että Itämeren meritaimenen vesistökohtaiset elvytys- ja hoitosuunnitelmat -selvityksen mukaan ei Siuntionjokeen eikä Mankinjokeen saa istuttaa muita, kuin jokien omaa kantaa olevia meritaimenenpoikasia.

5.4. Ehdotukset kalastuksen kehittämistoimenpiteiksi (merialue ja sisävedet)

Kalatalousalueen vedet ovat sijainnistaan johtuen ennen muuta vapaa-ajankalastajien käyttämiä. SVK:n mielestä on kapeakatseista ja myös kalastuslakiin kirjatun käyttö- ja hoitosuunnitelman sisältövaatimusten vastaista, että merialueen kalastuksen kehittämistoimenpiteiksi on tunnistettu ainoastaan hylje- ja merimetsovahinkojen vähentäminen. Ne eivät merkittävässä määrin selitä alueen kalakantojen tilan heikentymistä, vaan ovat tunnistettu lähinnä kaupallista kalastusta haittaaviksi tekijöiksi.

SVK esittää, että kehittämistoimenpiteissä tulee selkeästi kuvata tavoitteita myös vapaa-ajankalastuksen kehittämiseksi, muitakin kuinka kalastuslaissa erikseen kirjatun yhtenäislupa-alueiden osalta (käsitelty luonnoksessa omana kokonaisuutenaan kappaleessa 5.6.). Kehittämistoimenpiteenä SVK esittää kirjattavaksi alueen vesistöjen paremman saavutettavuuden (konkreettisenä esimerkkinä maksuttomat laskurampit ja riittävät pysäköintialueet) sekä yhteiskäyttörajojen ja -saarien määrän ja infrastruktuuriin lisäämiseen. Sisävesien osalta SVK esittää kehittämistoimenpiteeksi aikeen kehittää jotkin alueen sisävesistä selkeästi vapakalastuskohteiksi, esimerkkinä Humaljärvi.

5.5. Suunnitelma kalastusta ja kalakantoja koskevan seurannan järjestämisestä (merialue ja sisävedet)

SVK toteaa, että keskeisten kalakantojen säätelyn tuloksellisuuden kannalta on saalismäärätietojen sijaan merkityksellistä kerätä tietoa saaliiden kokojakaumista, jonka keräämiseen voi valmisteilla oleva Omakala-palvelu tarjota ratkaisun.

5.6. Vapaa-ajankalastuksen yhtenäislupa-alueet ja järjestelmän kehittäminen

Käyttö- ja hoitosuunnitelmassa todetaan, että tällä hetkellä kalatalousalueelta ei löydy yhtään yhtenäislupa-aluetta merialueelta eikä sisävesiltä. Tilanne on vapaa-ajankalastuksen kannalta surkea, mikä vahvistaa kalastuslakiin kirjatun yhtenäislupajärjestelmän kehittämissuunnitelmavaatimuksen tärkeyttä. SVK on pitää riittämättömänä kehittämistoimenpiteenä luonnokseen kirjattua aietta tyytyä vain kysymään vesialueiden omistajilta halukkuutta yhtenäislupa-alueiden muodostamiselle, varsinkin kun kohderyhmäksi on tunnistettu ensisijaisesti julkiset omistajatahot, joiden omistuksessa on vain pieni osa alueen vesialueista. Lisäksi nämä vesialueet sijaitsevat alueilla (luonnoksen kuva nro. 13.), jotka vain vähäisissä määrin sijaitsevat kalastajien suosimilla alueilla. Vapaa-ajankalastajat kaipaavat parempaa lupien saatavuutta erityisesti sisäsaaristoon ja manteretta vasten oleville lahtivesille. SVK esittääkin, että kalatalousalueen tulee pyrkiä edistämään yhtenäislupajärjestelmän kehittämistä näille alueille. Lisäksi SVK toteaa, että laajat yhtenäislupa-alueet ovat houkuttavimpia ja palvelevat myös liikkuvilla kalastusmuodoilla pyytäviä, kuten uistelijoita. Silti myös pienet ja rikkonaisetkin alueet voivat olla hyödyllisiä ja palvella muun muassa siianonkijoita tai muita usealla vavalla ongintaa tai pilkintää harjoittavia. Hajanaisia lupa-alueita voidaan myöhemmin täydentää.

5.7. Yhteistoiminnan kehittäminen kalatalousalueella

Vaikka kappaleessa ei mainita kalatalousalueen suurinta käyttäjä- ja rahoittajaryhmää, eli vapaa-ajankalastajia sanallakaan, olettaa SVK yhteistoiminnan kehittämisen tarkoittavan vahvistuvaa yhteistyötä myös vapaa-ajankalastajien kanssa. Kirkkonummi-Siuntionjoen kalatalousalueella on potentiaalia kasvaa rannikon suosituimmaksi vapaa-ajankalastusalueeksi, mikäli se niin haluaa.

Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö ry

Marcus Wikström (valmistelija)
kalatalousasiantuntija

Olli Saari
toiminnanjohtaja

Kirjallisuus

Luke 2018. Kalavarojen käyttö ja hoito, A-osa. Salminen Matti & Paula Böhling (toim.) 2018. Luonnonvarakeskus.

MMM 2019b, Vapaa-ajan kalatalouden kehittämisstrategia. Maa- ja metsätalousministeriö.

MMM 2019a, Itämeren meritaimenen vesistökohtaiset elvytys- ja hoitosuunnitelmat. Maa- ja metsätalousministeriö.

Olin, M., Heikinheimo, O. & Raitaniemi, J. 2020. Merialueen kuha. Julkaisussa: Raitaniemi, J. & Sairanen, S. (toim.). Kalakantojen tila vuonna 2019 sekä ennuste vuosille 2020 ja 2021. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 46/2020. Luonnonvarakeskus. Helsinki. s. 59–74.

Pellikka, J., Pokki, H. & Moilanen, P. 2021. Vapaa-ajankalastuksen virkistysarvo ja vetovoimatekijät. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 60/2021. Luonnonvarakeskus. Helsinki. 40 s.